

INTERVIEW MET
REINOUD ELEVELD

OP WEG NAAR WIJSHEID

De vijf vormen van bewustzijn

TAO
TRAINING

Op weg naar Wijsheid

De vijf vormen van bewustzijn

interview met Reinoud Eleveld

Lees dit eerst:

De eerste stap op weg naar Wijsheid

Lezen over Wijsheid is één ding.
Wijsheid belichamen heel iets anders.

De logische eerste stap?
Doe mee aan een gratis videotraining
onder leiding van Reinoud Eleveld
en leer heel concreet hoe je de kracht
van Wijsheid nog vandaag in je leven
kunt uitnodigen.

Meedoen via
taotraining.nl/de-eerste-stap

INHOUDSOPGAVE

Woord vooraf 5

Interne Alchemie

Mysteriëscholen en taoïsme 9

Het Innerlijk Landschap 30

De Drie Schatten 48

De vijf vormen van bewustzijn

Bewustzijn 67

1 Psychose 85

2 Verwarring 95

3 Specialisatie 101

4 Wijsheid 109

5 Realisatie 120

Op weg naar Wijsheid

Parelbewustzijn 127

De toestand in de wereld 147

Een weg naar Wijsheid 164

Appendix

Trainen bij Taotraining 179

WOORD VOORAF

In dit boek is Reinoud Eleveld (1956) aan het woord over Wijsheid – en over alle onderwerpen die daar volgens hem onlosmakelijk mee zijn verbonden: Interne Alchemie, het Innerlijk Landschap, de drie Schatten, de vijf vormen van bewustzijn, bewustzijns groei en -ontwikkeling, de zeven Inwijdingen en last but not least Parelbewustzijn – ons 'Anker in het Oog van de Storm'.

Toen ik Reinoud precies twaalf jaar geleden leerde kennen, zou ik niet erg warm zijn geworden van het rijtje hierboven. Ik zat in mijn tweede jaar van de studie geschiedenis aan de Vrije Universiteit van Amsterdam, stond 'nuchter' in het leven en had helemaal niets met alles wat riekte naar esoterie, mystiek en spiritualiteit.

Ik had er ook niets tégen, trouwens. Daarom was ik wel bereid om naar Reinoud te luisteren, toen mijn mentor destijds – een vriend van Reinoud – voorstelde om eens op pad te gaan met 'een gekke sjamaan met een staart en een sik'. En hoewel ik het niet had verwacht, wat Reinoud vertelde raakte een snaar. Maar het riep ook veel vragen op – en ik stelde ze allemaal.

Natuurlijk niet meteen op die eerste, mistige oktoberavond; dat had nooit gekund. Maar wat ik destijds onmogelijk had kunnen voorzien – en Reinoud trouwens ook niet – was dat ik, als leerling, collega en vriend, de gelegenheid zou krijgen om zowel de 'sifu' als de mens Reinoud jarenlang van heel dichtbij mee te beleven.

Eerst vooral op de golfbaan en in de tennishal, daarna ook als collega in drie ondernemingen, als mede-filmliefhebber op de voorste rij in de iMax, als leerling in de zaal bij zijn Taotraining 7-Jaarprogramma, als bijna-buren in Amsterdam Oud West en tussen al die bedrijven door in zijn witte bus, ons rijdende

kantoor, kreeg ik de kans om Reinoud het hemd van het lijf te vragen. En dat heeft hij geweten!

Nieuwsgierig en open minded, maar ook kritisch en uiterst alert op – allergisch voor? – incoherentie en altijd op zoek naar de essentie mét oog voor de nuance, legde ik Reinoud vaak het vuur aan de schenen. Met zijn antwoorden had hij trouwens vaak hetzelfde effect – een jonge collega en vriend van me die ook met Reinoud samenwerkte introduceerde de term ‘verschroeid’ als beschrijving van hoe hij zich voelde wanneer hij met Reinoud had gewerkt; ik had het niet beter kunnen verwoorden.

Dat was niet helemaal gek, natuurlijk. Als jonge twintiger, opgegroeid in een vinewijk in Alkmaar-Noord, had ik nog nooit diep nagedacht over ‘de werkelijkheid’ en ‘het leven’. Tegelijkertijd had ik wel het idee dat ik de boel behoorlijk op de rit en op een rijtje had. Mijn wereld stond dus al snel op de kop toen Reinoud, zoals hij dat zelf zou zeggen, ‘aan mijn lens van perceptie begon te trekken’.

Dankzij onze vele gesprekken ging er een wereld voor me open. Ergens in dit boekje zeg ik dat me voel als Harry Potter die voor het eerst naar Zweinstein gaat. En zo heb ik de eerste fase van onze samenwerking ook vaak echt ervaren: ik had werkelijk het idee dat ik een wereld achter de wereld had ontdekt waar magie bestaat – en met Reinoud een ‘Perkamentus’ die me daarin, stapje bij beetje, wegwijs kon maken.

Gaandeweg werd onze relatie gelijkwaardiger. In dat proces moest Reinoud natuurlijk van het voetstuk vallen waar ik hem in het begin van onze uitwisseling al snel zo gretig op had gezet. Hoe heerlijk was het voor een jonge twintiger om te geloven dat er iemand is die ‘het’ allemaal weet, iemand die de wijsheid in pacht heeft – al beweerde Reinoud zelf altijd het tegendeel. En hij bleek gelijk te hebben: in de loop van de jaren toonde Reinoud zich ook maar ‘gewoon’ een feilbaar mens – zij het wel eentje met een zeldzame expertise en een nog zeldzamer

brandend verlangen om daarnaar te leven zónder erin te verstarren.

Op moment van schrijven is Reinoud 65 en ik ken geen leeftijdgenoot die zo 'intens' in het leven staat en zijn boodschap met zoveel vuur verkondigt. Bij dat laatste heb ik hem altijd graag geholpen – en ik kan me voorstellen dat ik dat nog lang zal blijven doen. Want als 'source' en 'editor' – zoals we onze professionele verhouding lang hebben gezien: Reinoud als de bron van kennis, ik als de vertaler van zijn boodschap naar een breder publiek – zijn we een sterk duo en beleven we veel plezier. Als we met z'n tweeën 'de inhoud' in mogen duiken dan wanen we ons als twee kinderen in luilekkerland en dan slijpen we onszelf aan elkaar. On the way ontstaat dan soms ook nog wat moois – zoals *Op weg naar Wijsheid*.

Van al onze vraag-en-antwoordsessies over Wijsheid – en alles wat daarmee samenhangt – heb ik in dit boek geprobeerd de essentie te vangen en de gesprekken samen te voegen tot één logisch geheel. Ik stel de vragen en reageer zoals ik zelf ooit ook heb gedaan – als iemand voor wie het taoïsme en de bijbehorende training nieuw is – om op die manier een zo compleet mogelijk beeld te schetsen en Reinouds visie zo helder mogelijk bij jou te laten landen. Zoals de inhoud van mijn gesprekken met Reinoud mij altijd véél deed en doet, zo hoop ik dat de inhoud van dit boek ook jou kan voeden, inspireren en raken.

Daan Jacobs,
oktober 2021

Interne Alchemie

Mysteriëscholen en taoïsme

Een boekje over Wijsheid – Reinoud, waarom?

Wijsheid is in onze cultuur nagenoeg verdwenen, terwijl we er volgens mij méér dan ooit behoefte aan hebben. Kijk eens om je heen naar de toestand in de wereld: wat een schade, wat een pijn, wat een onrecht, wat een geweld! We weten weliswaar niet precies wat 'Wijsheid' betekent, maar wat we onszelf aandoen, wat we elkaar aandoen en wat we Moeder Aarde aandoen – ik denk dat iedereen het erover eens is dat dat niet getuigt van Wijsheid.

En jij zegt dat dat anders kan? Dat we met z'n allen wijzer kunnen worden?

Ja, want Wijsheid is trainbaar: mensen kunnen leren hoe ze wijzer worden. Steeds meer leven vanuit Wijsheid, dat zie ik als mijn persoonlijke training – en voor mij hoort daarbij dat ik ook andere mensen faciliteer in dat proces. Samen kunnen we dan een wijzere wereld laten ontstaan – eentje waarin we beter omgaan met onszelf, elkaar en het grotere geheel.

Om dat mogelijk te maken, is het volgens mij nodig dat steeds meer mensen gaan begrijpen wat Wijsheid überhaupt is en dat je deze bewustzijnskracht in jezelf kunt ontwikkelen – vandaar dit boekje. Mensen moeten weten – en volgens mij willen ze dat ook graag – dat er een stappenplan bestaat om een wijzere man of vrouw te worden. Iemand die met sprankelende ogen de wereld in kijkt en méédoet, of-ie nou twintig of tachtig is. Iemand bij wie de kinderen of kleinkinderen graag op schoot kruipen, omdat hij of zij lééft. Iemand met een innerlijke schoonheid die door woorden en daden iets uitstraalt waar

anderen graag naar kijken, luisteren, op meetrillen. Iemand die veilig is, liefdevol, en de wereld beter achterlaat dan hoe hij of zij hem aantrof. De wereld heeft wijze mensen nodig. Wij hebben wijze mensen nodig.

Hoe ben jij op het spoor van Wijsheid gekomen?

Op mijn vijftiende besloot ik tovenaars te worden. Wellicht een wonderlijke beroepskeuze, zeker op die leeftijd, maar voor mij was het geen grap. Terwijl ik de rest van de wereld vertelde dat ik in mijn vaders voetsporen zou treden en piloot wilde zijn – ik werd ook daadwerkelijk toegelaten tot de luchtvaartacademie – benoemde ik mezelf tot leerling-tovenaar en zette ik mijn eerste stappen op het mistige pad van 'de magie'. Een spoor dat in de westerse cultuur vergeten en verdwenen lijkt, maar waarvan ik al snel ontdekte dat het in elke niet-westerse cultuur nog springlevend is.

Onwetend, schoorvoetend en struikelend ging ik op pad: eerst vooral via boeken – ik verslond de werken van Castaneda, Daskalos en Gurdjieff – daarna ook via trainingen en reizen. Dankzij die ervaringen – en vele gesprekken met geliefden, vrienden en inspirators – wist ik rond mijn 28ste precies waar ik naar zocht: ik wilde een 'derde generatie' tovenaars worden. Een Man van Kennis en Macht die zijn toverkracht nooit tot persoonlijk voordeel aan zou wenden.

Eind jaren tachtig stuitte ik op het taoïsme en vond ik eindelijk waar ik feitelijk al zo lang naar had gezocht: een veilig en compleet stappenplan om dit mogelijk te maken. In de loop van mijn training werden me drie dingen steeds helderder. Eén: dat als er één sleutel is tot het waarmaken van mijn verlangen, het wel Wijsheid is. Ten tweede, dat Wijsheid niet alleen voor mij, maar voor iederéén goud waard is – zowel op individueel niveau als voor de mensheid als geheel. En drie, dat juist deze kennis – over hoe je Wijsheid steeds meer door je heen kunt

laten stromen – zowel heel fundamenteel als in onze cultuur enorm onderbelicht is. Het werd mijn levensmissie om hier verandering in te brengen.

*Jouw visie op Wijsheid is dus gebaseerd op het taoïsme. Voor-
dat we dieper ingaan op Wijsheid en de training daarvan, kun
je daar misschien iets meer over vertellen? Wat is dat, tao-
ïsme?*

Westerse mensen associëren het taoïsme vaak met 'religie' en 'filosofie'. Taoïsme wordt dan gezien als filosofische religie, of als religieuze filosofie. Maar geen van beide dekt de lading.

Religieus taoïsme bestaat, maar van die stromingen houd ik me verre. Niet omdat ik iets tegen religie heb, maar omdat religies – taoïstisch of anderszins – per definitie niet kunnen bieden wat ik zoek. Daar komen we later vast nog op terug.

En ja, het taoïsme heeft een filosofisch karakter, maar het is zo veel meer dan een filosofie! Als ik het taoïsme al als filosofie zou bestempelen, dan wel als een zeer praktische. Zelf zou ik het liever karakteriseren als een way of life, gefundeerd op een helder mens- en wereldbeeld en een heel concrete training.

Dat mijn visie op Wijsheid op 'het taoïsme' zou zijn gebaseerd, is trouwens wel wat breed gesteld. Het taoïsme bestaat uit twaalf hoofdstromingen. Veel van deze stromingen zijn erg oud. De stroming waarin ik zelf ben getraind, bestaat al duizenden jaren en kent op zichzelf weer allerlei interpretaties en afsplitsingen. De lijn die ik volg is grofweg te herleiden tot inspirerende grootmeesters als Lu Dongbin, Wang Tsjang Jang en Sun Puer. Het is de taoïstische stroming die ook wel wordt omschreven als Nei Dan Kung, ofwel Interne Alchemie.

*Ik hoor straks graag meer over de Interne Alchemie, maar kun
je eerst nog meer vertellen over het taoïsme in het algemeen?
Hoe is het ontstaan?*

Het taoïsme is ontstaan op een bijzondere plek, namelijk het Kunlun-gebergte. Dat is een onherbergzaam gebied diep in de binnenlanden van China, grofweg ten noorden van Tibet. Het is er heel droog, de bergen zijn ook nauwelijks begroeid, want vrijwel al het Indiase moessonwater botst tegen de Himalaya aan en stroomt in machtige rivieren terug de Indiase delta in. In die grote delta zijn het boeddhisme en het hindoeïsme ontstaan. Ga je noordelijker, richting Tibet, dan kom je in de streek van de Bön-traditie, dat wat we nu het Tibetaans boeddhisme noemen. Trek je dan nog verder noordwaarts, over de hoge Himalaya-toppen en volg je de rivieren van het smeltwater van de gletsjers, dan kom je in Kunlun.

Uit opgravingen blijkt dat dit gebied, hoe droog en onherbergzaam ook, al heel lang beschaving kent. Er zijn sporen gevonden van nederzettingen en tempels, maar de meest opzienbarende ontdekking is wel die van 20.000 jaar oude graven van mummies met toverhoeden en andere attributen, die wijzen op inwijding. Dat maakt het erg aannemelijk dat in de oude tempels – en vermoedelijk ook geheime grotten – van het Kunlun-gebergte een lange traditie van mysteriescholen heeft bestaan. Dankzij hun beschermd ligging – de kale, droge bergen werden behoorlijk met rust gelaten want ze nodigden bepaald niet uit tot roverij, oorlogvoering en wat dies meer zij – kon daar het gedachtegoed dat aan de basis ligt van het taoïsme in alle rust ontstaan.

Daar kwam nog bij dat zich direct ten noorden van Kunlun een smalle, vruchtbare strook grond met allerlei oases bevindt. Hier liep destijds de zuidelijke Zijderoute en omdat uit alle windrichtingen karavanen langs die route trokken, kwam hier min of meer alle kennis uit die tijd voorbij. Inwijdingskennis uit het oude Egypte en het soefisme passeerde daar, boeddhistische en hindoeïstische wijsgeren uit India trokken van over de passen om hun boodschap te verspreiden. Vanuit Zuidoost-Azië – een vruchtbare streek met enorme koninkrijken – kwam meer

animistische input. En dan had je in het noorden de Siberische sjamanen nog.

Al die verschillende kennis kwam daar samen, aan de voet van het Kunlun-gebergte, waar de oases fungeerden als een smeltkroes van oude en nieuwe ideeën. Millennia oude lokale wijsheidstradities versmolten met gedachtegoed uit alle vier de windstreken van het Euraziatische continent. Het taoïsme is zo beschouwd een accumulatie van vele stromingen, die in de loop der tijd zijn samengevoegd tot één geheel.

Je sprak zojuist van mysteriescholen. Wat bedoel je daarmee?

Mysteriescholen zijn al zo oud als de mensheid. In onze cultuur bestaan ze amper, zijn er vooral 'gewone' scholen. Daar leren we over de zichtbare, tastbare wereld om ons heen en hoe die 'werkt': de biologie, de aardrijkskunde, de geschiedenis ervan. Ook ontwikkelen we er de vaardigheden die in die wereld relevant zijn – lezen, schrijven, rekenen.

De meeste mensen hebben op z'n minst wel een vaag idee dat er 'meer' is dan de fysieke, gemanifesteerde wereld. De wereld achter de wereld, zo zou je die kunnen noemen. De taoïsten spreken ook wel van het Innerlijk Landschap. In onze cultuur word je nogal eens scheef aangekeken als je zoiets beweert – hoewel dat langzamerhand aan het veranderen is. In veel niet-westerse culturen is die 'andere' wereld een vanzelfsprekendheid. Mysteriescholen hielden – en houden – zich met die wereld bezig: dat deel van 'de werkelijkheid' dat niét waarneembaar is met de vijf zintuigen en waar de antwoorden liggen op de grote vragen des levens. Als leerling van zo'n mysterieschool werd – en word – je letterlijk ingewijd in de mysteriën van het leven.

Millennia lang zijn mysteriescholen – of het nu Egyptische, boeddhistische, Tolteekse, sjamanistische, indiaanse, soefistische, joods-christelijke, Maori- of Kahuna-kennis betrof – behoorlijk exclusief geweest. Ze waren meestal het domein van

spirituele elites die de geheime formules – al dan niet letterlijk binnen de muren van een tempel – in de loop van soms wel duizenden jaren van generatie op generatie doorgaven. In onze cultuur zie je dit mechanisme nog terug bij de vrijmetselarij: een besloten gemeenschap, gericht op mystieke thema's waar leerlingen 'inwijding' ontvangen. Feitelijk zijn de vrijmetselaars een sprekend voorbeeld van een mysterieschool die nog wél actief is in onze cultuur.

Om terug te gaan naar ons verhaal: er bestonden mysteriescholen in het Kunlun-gebergte en het is in deze context dat de *Tao Te Tjing* en later ook *Het boek van de Gele Keizer* voor een deel zijn geschreven. De *Tao Te Tjing*, het eerste geschrift waarin het woord 'tao' voorkomt, ontstond circa 480 voor Christus. Het is trouwens niet door één persoon geschreven, maar door minstens tien verschillende auteurs, in de loop van wel twee eeuwen. Maar goed, dat terzijde. Je zou dus kunnen zeggen dat het taoïsme als zodanig zo'n 2.500 jaar geleden in het Kunlun-gebergte het levenslicht zag.

Is de I Tjing, een ander bekend Chinees geschrift, ook taoïstisch?

Jazeker, maar de *I Tjing* is van veel later, dan heb je het echt over 400, 500 jaar na Christus. Er zijn drie *I Tjing*-boeken geschreven, waarvan er twee verloren lijken te zijn gegaan. Er is er nog maar één bekend. Maar we dwalen af.

Je hebt gelijk. Wat ik graag wil weten: hoe is het taoïsme in Europa gekomen?

De taoïstische oerkennis heeft zich vanuit Kunlun eerst geleidelijk over de rest van China verspreid. In dat proces ontstonden zowel religieuze als niet-religieuze vormen van taoïsme. Het religieuze taoïsme – dat verder niet relevant is voor het onder-

werp van dit boek – werd heel populair bij het Chinese volk en ademt nog altijd de traditionele Chinese cultuur. Het niet-religieuze taoïsme – zeg maar de échte kennis, zonder de religieuze poespas – bleef eeuwenlang geheim binnen de muren van mysteriescholen en keizerlijke hoven, onder de hoede van spirituele dan wel politiek-militaire elites die het waardevolle materiaal om verschillende redenen koesterden.

De spirituele elites hielden de formules vooral geheim om te voorkomen dat ze in verkeerde handen zouden vallen, handen die de kennis enkel voor eigen gewin zouden ge- of beter misbruiken – zoals de politiek-militaire elites dat feitelijk deden. Die zagen de kennis namelijk vooral als middel om militair voordeel te halen; met het taoïstische inzicht in zowel de fysieke als de energetische martial arts was het mogelijk om fenomenale krijgers te trainen. Aan het keizerlijk hof gebruikten ze delen van de kennis ook voor hun eigen genot: wat de taoïsten wisten over de transformatie van seksuele energie bood, hoewel niet primair daarvoor bedoeld, veel mogelijkheden in die richting.

Lange tijd was de echte kennis dus alleen beschikbaar voor een heel select gezelschap, maar onder druk van de werkelijkheid begon dat in de negentiende en twintigste eeuw te veranderen. Het communistische regime van Mao Zedong was in dat proces een belangrijke katalysator. De kennis was niet langer meer veilig binnen de muren van mysteriescholen, omdat die doelwit waren geworden van Mao's Culturele Revolutie. De grootmeesters stonden nu voor een keuze: diep de bergen in vluchten en hopen daar in verborgen grotten de storm te overleven en de formules te bewaren, of een vlucht voorwaarts maken door deze vrij te geven; de kennis kon dan weliswaar niet langer tegen misbruik worden beschermd, maar zou in elk geval niet verloren gaan.

Een van deze grootmeesters, Yi Eng, ook wel bekend als Master One Cloud, koos voor een mix van beide: hij vluchtte niet de bergen in, maar naar Hongkong – wat toen nog Brits grond-

gebied was – en droeg daar al zijn kennis over aan Mantak Chia, inclusief de opdracht om die in het Westen te verspreiden. Om een lang verhaal kort te maken: Mantak verhuisde naar New York, startte Healing Tao International en riep daarmee een organisatie in het leven die het taoïstische gedachtegoed over de wereld zou helpen verspreiden. Dankzij Healing Tao werd ook ikzelf voor het eerst door het taoïsme aangeraakt.

Kun je daar iets meer over vertellen? Hoe is het taoïsme op jouw pad gekomen?

In mijn zoektocht als leerling-tovenaar stuitte ik eind jaren tachtig op *De taoïstische geheimen der liefde* van Mantak Chia. Voor het eerst vond ik duidelijke informatie over de samenhang tussen seksualiteit, Interne Alchemie en 'het wonderbaarlijke' – en dat resoneerde enorm. Achter in dat boek stond een lijst met leraren die hier meer van wisten. Zo kwam ik op het spoor van Annette Derksen, bij wie ik uiteindelijk acht jaar lang zou trainen.

Wat bedoel je precies met Interne Alchemie?

De Nei Dan Kung ofwel de Interne Alchemie is een van de twaalf hoofdstromen van het taoïsme. De meest in het oog springende school van deze traditionele lijn wordt wel de Long Men genoemd, ofwel de Drakenpoort-school.

Bij de term alchemie denk je vast aan de middeleeuwse alchemisten die eindeloos probeerden om lood in goud te veranderen. Een taoïst zou zeggen dat zij op een dwaalspoor zaten. De transformatie van lood naar goud is niet letterlijk te nemen. Ze is bedoeld als metafoor voor een innerlijk transformatieproces, gericht op de steeds verdere verfijning van je energie. Dát is wat er bedoeld wordt met Interne Alchemie. De bewustzijnsontwikkeling richting Wijsheid is onderdeel van dat proces.

Er is trouwens nog een tweede hoofdstroom waarmee ik ben verbonden en die me heeft gevormd, zij het in wat mindere mate, en dat is het magisch taoïsme.

Wat moet ik me daarbij voorstellen?

Interne Alchemie en magisch taoïsme liggen dicht tegen elkaar aan, maar het magisch taoïsme is meer gericht op toegepast magisch handelen, zoals het gebruik van amuletten, feng shui, demonen uitdrijven en meer van dat soort dingen. Een taoïst die geschoold is in het magisch taoïsme doet bijvoorbeeld rituelen, waarbij met behulp van amuletten en bezweringen demonen uit een huis gejaagd worden. Hij kan ook velden of sferen maken, waardoor een demon bijvoorbeeld niet langer toegang krijgt tot de tuin, het huis of de kinderkamer. Al is het magisch taoïsme niet zo relevant voor het onderwerp van dit boekje, het is wel heel interessant. Voor een westerling is het heel lastig om er scholing in te krijgen. Dat is ook ingewikkeld genoeg bij een stroming als de Nei Dan Kung, maar die is toch toegankelijker. De Nei Dan Kung sluit meer aan bij de dieptepsychologie van het Westen.

Hoe heb jij toegang gekregen tot het magisch taoïsme?

Ik had het geluk dat Ron Nansink, mijn Taikiken krijgskunstleraar, toegang had tot een aantal leraren die het magisch taoïsme praktiseerden in China. Met name dankzij Ron ben ik een beetje ingewijd in een deel van de kennis over het magisch taoïsme.

En waar heb je de Interne Alchemie van de Long Men geleerd?

In eerste instantie bij – ik noemde haar zojuist al – Annette Derksen. Zij was een van de allereerste Nei Dan Kung ingewij-

den in Nederland en mijn eerste lerares. Zelf was ze opgeleid door de eerdergenoemde Mantak Chia tot senior instructeur in het systeem van zelfgenezing, krijgskunst en bewustzijnsontwikkeling dat hij Healing Tao International had genoemd. Deze school is een directe afgeleide van de Long Men: de eerdergenoemde Yi Eng, Master One Cloud, was een grootmeester van de Drakenpoort-school.

Naast Mantak Chia zelf waren Juan Li en Michael Winn de meest vooraanstaande leraren van de Healing Tao. Bij alle drie heb ik veel getraind; deels in Europa, deels in Azië. Ik heb destijds ook veel geleerd van de Duits-Koreaanse Chong Mi Mueller en de Italiaanse David Shen, beiden ook senior instructeurs van de Healing Tao. David was thuis in vormen van magisch taoïsme en bovendien een van mijn meest invloedrijke Tai Chi leraren. Uiteindelijk heb ik in 2007, na vele jaren training, deze leraren losgelaten. Sindsdien vertrouw ik volledig op mijn eigen training en weldenkendheid. Ik train door les te geven en door de formules op mezelf toe te passen.

En inmiddels heb je je eigen mysterieschool opgericht?

Ja, zo zou je het wel kunnen stellen. In de loop der jaren heb ik echt mijn eigen duiding van de Nei Dan Kung ontwikkeld, die zodanig verschilt met die van de Healing Tao dat je inderdaad van een nieuwe mysterieschool kunt spreken. Die heb ik dan ook een eigen naam gegeven, Taotraining. Sinds 2014 geef ik les onder die vlag.

Voor alle duidelijkheid, wat ik onderwijs is nog altijd gebaseerd op de Interne Alchemie van de Long Men. Ik eer hun werk in die zin, dat Taotraining zich kenmerkt door hun taoïstische termen, technieken en trilling. Daarbij heb ik het gedachtegoed grondig vertaald en enorm verrijkt, niet alleen met *cutting edge* inzichten uit de moderne wetenschap, maar ook met kennis uit andere spirituele tradities.

Als de taoïstische meesters van toen, nu Taotraining zouden volgen, zouden ze vast enkel nog de essentie van hun werk herkennen. Hier en daar zouden ze verbaasd de wenkbrauwen fronsen, maar over het algemeen verwacht ik – althans, dat houd ik mezelf graag voor – dat ze aangenaam verrast zouden zijn door hoe het gedachtegoed is aangescherpt en actueel gemaakt. Daarmee is de kennis van de Interne Alchemie volgens mij meer dan ooit toegankelijk voor iederéén en sluit het ragfijn aan bij onze westerse cultuur en belevingswereld.

Begrijp ik goed dat Taotraining jouw éigen interpretatie is van de oude taoïstische kennis?

Dat klopt. Ik bied jou mijn eigen interpretatie van de werkelijkheid. Met dien verstande dat die niet bepaald uit de lucht is gegrepen, maar is gebouwd op de schouders van vele, vele mensen vóór me – en niet de minsten. Maar ja, het is *mijn* interpretatie. En sterker nog: die staat allesbehalve vast en is voortdurend in ontwikkeling. Ik zie het echt als een werkhypothese, die in de loop van vele eeuwen is ontwikkeld en die ik, door 'm uit te testen in mijn eigen leven, verder uitwerk en verfijn. Aan jou de uitnodiging om dat ook te doen en vanuit die ervaring weer je eigen interpretatie te ontwikkelen.

Je beweert dus niet de absolute waarheid te verkondigen?

Allerminst. Wat ik wel beweer: dat ik mijn uiterste best heb gedaan om met wat ik onderwijs de waarheid te benaderen. Maar als iemand mij een nieuwe, betere werkhypothese weet aan te reiken, zal ik de eerste zijn om die te omarmen.

Je lijkt verrast, maar voor alle duidelijkheid: dit is echt typisch taoïstisch. Taoïsten houden niet van goeroes en van dogma's. Vergeet niet: 'tao' betekent 'de weg' en die kun je enkel zélf volgen. Het taoïsme is zo beschouwd echt een individuele training.

Als dat zo is, waarom zou ik dan mysteriescholen en leraren nodig hebben?

Mysteriescholen zijn er zodat je zelf het wiel niet opnieuw hoeft uit te vinden – hoe fijn is dat? En hoe prettig is het dat er leraren zijn die de kennis in overdracht brengen en de technieken tot leven wekken? In de taoïstische traditie heet zo iemand 'de sifu'. Dat is Chinees voor 'leraar'.

Een sifu is geen goeroe; hij heeft de wijsheid niet in pacht en staat niet 'boven' zijn leerlingen die naar hem op moeten kijken. Ja, in de lessituatie is hij de autoriteit, maar zodra de training gedaan is, stapt hij uit die rol en is hij, net als ieder ander, gewoon een mens die gaat lunchen. Een sifu heeft maar één doel: jou in staat stellen om je eigen pad te volgen en je eigen waarheid te vinden. Hij is daarbij graag een gids, een spiegel en een klankbord – niets meer en niets minder.

De enige échte leermeester – of misschien beter: leermeesteres – die we bij Taotraining aanvaarden, is de natuur. Jij bent immers natuur. De sleutel tot alles wat je over jezelf wilt weten en alles wat je wilt kunnen, ligt daar. De taoïstische kennis is dan ook ontstaan uit een scherpe observatie van Moeder Natuur. Je eigen natuurlijkheid hervinden, dat is een mooie manier om te zeggen waar Taotraining over gaat.

'Je eigen natuurlijkheid hervinden' – kun je dat nog iets meer toelichten?

Feitelijk betekent het dat je weer honderd procent natuurlijk wordt. En dat betekent dat je jezelf en de natuur geen strobreed meer in de weg legt. Alsof 'jij' er niet langer 'bent', alsof je bent opgegaan in de natuur, er één mee bent geworden. Vanuit deze natuurlijkheid kun je geruisloos meebewegen in de natuurlijke stroom van het leven. Dat is wat er bedoeld wordt met 'een ware meester laat geen sporen na'.

Mooi. Wat ik me nog afvraag: waarin verschilt Taotraining van andere mysteriescholen?

Poeh, daar kan ik natuurlijk véél over zeggen. Laat ik het zo stellen: de meeste mensen hebben werkelijk géén idee van wat er allemaal mogelijk is als je eenmaal de wereld achter de wereld binnengaat en daar leert manoeuvreren, ervaren, sturen, maken, enzovoort. De potentie van wat jij bent en kunt is echt onvoorstelbaar! Daar een idee van en langzamerhand grip op krijgen, dat is, hoe zal ik het zeggen... op z'n zachtst gezegd opwindend.

Maar dat is niet het enige. Het kan ook overweldigend zijn. Wat je kunt leren, trainen, ervaren, het is superveel – meer, veel meer, dan je nu kunt voorstellen. Waar Taotraining in uitblinkt – al zeg ik het zelf – is de ordening van dat 'veel' en het aanbieden van een stappenplan waarmee je veilig en verantwoord door die 'veelheid' kunt manoeuvreren, zonder te snel te gaan of dingen over te slaan en jezelf of anderen in dat proces te beschadigen.

Op mijn eigen pad zag ik zowel veel leraren als veel medestudenten in die valkuil vallen. Zij bewogen relatief snel door 'de Eerste Inwijding' heen, zeg maar het eerste deel van het proces van bewustzijnsontwikkeling. Zonder veel omhaal stoomden ze door naar de Tweede Inwijding en verder. Vanuit een helder weten volgde ik hun voorbeeld niet. Ik 'wist' dat het cruciaal was om de Eerste Inwijding echt te belichamen, voordat het veilig en zinvol was om dieper de training in te duiken. Dat werd bevestigd door hoe ik de mensen om me heen zag vastlopen in hun ontwikkeling; in veel gevallen ontstond wat ik een schijntraining ben gaan noemen. In de taoïstische traditie wordt het ook wel 'trainen aan de verkeerde kant van de rivier' genoemd: je lijkt vooruitgang te boeken, maar je zit op een doodlopend spoor.

Hoe kan zo'n schijntraining ontstaan?

Eigenlijk is het best logisch. De Eerste Inwijding draait om *jezelf*: het grip krijgen op je *eigen* constructieve en destructieve vermogens.

De Tweede Inwijding, zeg maar het tweede deel van het proces van bewustzijnsontwikkeling, gaat een stap verder: in dat proces ga je niet jezelf, maar *de werkelijkheid om je heen* leren beïnvloeden – en dat op verantwoorde wijze. Dat kan per definitie alleen als je zelf 'op orde' bent – als je gezond, veilig en schoon bent, vrij van schade en niet langer vatbaar voor angst en verleiding. Dit is de belofte van de Eerste Inwijding – maar die belofte waarmaken, dat doe je niet zomaar.

Zelf heeft het mij minstens 25 jaar gekost – en ik heb het niemand in mijn omgeving sneller zien doen – voordat ik mezelf veilig genoeg achtte om aan de Tweede Inwijding te beginnen. Als je je eigen schaduwkanten niet kunt of wilt zien – en als niemand je daarin spiegelt – dan kun je jezelf voor de gek houden en al snel denken dat je 'er' wel bent en verder kunt. Dat is een verleidelijke gedachte, want hoe dieper je de training in gaat, hoe spectaculairder het wordt. En dat is ook meteen de reden waarom ik daar zelf zo terughoudend mee was – en nog steeds ben: als je ervaringen en capaciteiten krijgt waarop je niet goed bent voorbereid of waarmee je niet op een verantwoorde manier kunt omgaan, is dat bijna per definitie schadelijk, zowel voor jezelf als voor de ander.

Daarom was het mijn wens een mysterieschool op te richten die de Eerste Inwijding zodanig aanbiedt – zo grondig, gelaagd en compleet – dat je aan het eind ervan écht veilig op de drempel staat van de Tweede Inwijding en op zo'n manier de werkelijkheid in beweging kunt leren brengen, dat je er na afloop ook je handtekening onder kunt zetten. Ik denk dat Taotraining op deze planeet een van de weinige mysteriescholen is die deze belofte kan waarmaken.

Dit klinkt alsof je vindt dat mensen maar beter bij Taotraining kunnen gaan trainen dan bij andere mysteriescholen. Is dat zo?

Dat is wel een strikvraag. Vanuit mijn persoonlijke beleving ligt het natuurlijk voor de hand om 'ja' te zeggen. Zoals al eerder gezegd: ik ken geen betere werkhypothese van de werkelijkheid. Ergens zou het valse bescheidenheid zijn als ik zou zeggen: nee joh, maakt niet uit, mensen kunnen net zo goed terecht bij andere mysteriescholen. En toch is dat wel – min of meer – mijn echte antwoord op je vraag.

Er zijn nu eenmaal ontelbare wegen die leiden naar de top van de berg – voor iedere ziel één. Ik zei het al eerder: ieder mens volgt een uniek pad. Dat ik jou met Taotraining een helder stappenplan aanbied door de Eerste Inwijding heen, wil niet zeggen dat ik ook jouw pad voor je heb uitgestippeld. Dat kun je namelijk alleen zelf.

Neem onze cursisten: die leren allemaal hetzelfde, maar geven hun training vervolgens op geheel eigen wijze vorm en vervlechten het geleerde op heel verschillende manieren in hun dagelijks leven. En dat is alleen maar logisch. Ieder mens is zo anders, het zou niet eens anders kunnen.

Om precies die reden is het óók alleen maar logisch dat Taotraining niet voor alle mensen de beste keuze is. Dat heeft niets te maken met de kwaliteit van Taotraining of die van andere scholen, maar het gaat erom of een mysterieschool bij iemand – op dit moment in zijn of haar leven en ontwikkeling – past.

Hoe kies ik een mysterieschool die bij me past?

De keuze voor een mysterieschool maak je het beste op basis van wat *jij* belangrijk vindt. Wat zijn *jouw* doelen? Wat wil *jij* ervaren? Ik heb net wel een heel verhaal over veiligheid opgehangen, maar als jouw verlangen bij astraal reizen ligt – om

maar eens iets te noemen wat voor de meeste mensen volgens mij onveilig is – dan zul je bij Taotraining niet aan je trekken komen.

Ik kan je dan nog wel uitleggen welke risico's zijn verbonden aan dat astrale reizen en waarom het – naar mijn mening – verstandiger is om op z'n minst éérst de Eerste Inwijding te doorlopen; toch is de kans groot dat je niet bepaald warm zult lopen voor de Interne Alchemie en liever op zoek gaat naar een leraar die wél bereid is jou te leren hoe dat astrale reizen werkt.

Daarmee wil ik niet zeggen – voordat ik die indruk wek – dat de slimmeriken en verantwoordelijke types altijd kiezen voor Taotraining en dat de mensen die dat niet doen onveilige domkoppen zijn. Iemand heeft dat verlangen naar astraal reizen niet voor niets. Misschien heeft die persoon in dit leven wel iets te leren of te ervaren via astraal reizen, iets wat niet te vinden is bij Taotraining. Op dit moment in zijn leven en in zijn ontwikkeling – die loopt over levens heen – is het misschien echt passender voor hem om nu niet Reinoud Eleveld, maar laten we zeggen Astral Bob als zijn leraar te kiezen.

Astral Bob?

Een collega van me heeft wel eens bij hem getraind, vandaar dat ik afweet van zijn bestaan. Heb verder geen idee hoor, of hij een geschikte leraar in astraal reizen is of niet. Ik weet niet eens of hij nog actief is. Destijds vond ik vooral zijn naam wel grappig – Astral Bob, klinkt wel goed toch? Wat dat betreft moet ik nog eens nadenken over Reinoud Eleveld en Taotraining – dat blijft toch minder hangen. Hoewel, met mijn voornaam heb ik eigenlijk niet te klagen, vind ik. Want 'rein' en 'oud', da's met een beetje goede wil prachtig te koppelen aan Lao Tze, de vermeende grondlegger van het taoïsme. Lao kun je vertalen als 'onschuld', Tze als 'wijsheid'. Zie je het? Onschuldig, puur, rein... Oud en wijs... Als je het zo bekijkt, is mijn voornaam direct ver-

bonden met wat ik aan het trainen ben. Ja, m'n ouders wisten wat ze deden toen ze me Reinoud noemden, haha!

Eh, oké, volgens mij dwalen we nu wel wat af. En ben je er een beetje een grap van aan het maken.

Ik houd er wel van de absurditeit van de werkelijkheid in de ogen te kijken. Kijk, het feit dat we hier zijn, in een mensenlichaam op Moeder Aarde, ervaar ik aan de ene kant als een bloedserieus gegeven, maar anderzijds is het natuurlijk ook één grote gillende grap. De werkelijkheid is ontzagwekkend én volstrekt absurd. Ik wil echt het maximale uit mezelf, mijn leven en mijn training halen én ik lach er hartelijk om. Beide kanten van de medaille probeer ik nooit uit het oog te verliezen. Ik steek dan ook graag – op respectvolle wijze – de draak met van alles en nog wat – mezelf voorop.

Maar om even terug te komen op waar we waren: ik meen het echt als ik zeg dat iedereen zijn eigen spoor te vinden en te volgen heeft. Zo heb ik zelf bijvoorbeeld een tijd Tolteeks getraind – een Midden-Amerikaanse mysterieschool die ik nog altijd reuze-interessant vind – maar op een gegeven moment werd die training me echt te onveilig. De Tolteken kijken niet op een leventje meer of minder, om het maar zo te zeggen.

Zelf zie ik dat heel anders: ik benader dit aardse leven alsof het mijn enige is. Niet omdat ik niet weet dat reïncarnatie bestaat – dat is althans wel een onderdeel van mijn werkhypothese – maar omdat ik deze wereld daadwerkelijk beter – wijzer! – wil achterlaten dan toen ik hier arriveerde. Dat gaat me natuurlijk niet lukken als ik morgen van een klif spring en niet in staat blijf om mijn lichaam te dematerialiseren voordat het te pletter slaat op de rotsen – om maar een extreem voorbeeld uit de Tolteekse training te noemen. Ik ben daarom op zoek gegaan naar een veiliger trainingsspoor, eentje dat beter aansluit bij wat ik in dit leven wil bereiken en ervaren.

En zo raad je iedereen aan een mysterieschool te zoeken die past bij zijn of haar eigen doelen en verlangens.

Inderdaad. Hoezeer ik mijn hand ook in het vuur durf te steken voor de inhoud van Taotraining en hoezeer ik echt iedereen de bijbehorende training en ontwikkeling zou gunnen, Interne Alchemie à la Reinoud Eleveld gaat alleen voor jou werken als je ermee resoneert – zowel met de inhoud als met de leraar.

Dat is één reden waarom we dit gesprek nu voeren: zodat mensen via het boekje dat hieruit zal ontstaan een indruk van beide kunnen krijgen en kunnen bepalen of Taotraining bij hen past.

Ik meen het dus als ik zeg dat Taotraining slechts één van talrijke mysteriescholen is die jou op een stukje van je pad kunnen begeleiden. En dat alleen jij kunt bepalen of Taotraining op dit moment in je leven de juiste gids is voor jou. Voel je dat dat niet het geval is? Zoek dan vooral aansluiting bij een andere mysterieschool – en dan zie ik je heel graag terug op de top van de berg! Dan toosten we samen nog eens op het avontuur van het leven.

Dat is een leuk vooruitzicht! Over 'resoneren' gesproken: je focus op veiligheid spreekt me zeker aan en hetzelfde geldt voor je pleidooi om niet te snel te gaan, om eerst jezelf 'op orde' te trainen voordat je je met de wereld 'bemoeit'...

Ik voel een 'maar' aankomen...

Inderdaad, want ja, ik resoneer met wat je zegt, maar het lijkt me ook wel wat... saai. 25 jaar, zo lang ben jij toch bezig geweest met de Eerste Inwijding? Ik weet niet of ik daar zin in heb, hoor. Ik wil namelijk ook wel echt 'een impact maken' op de wereld en als ik het goed begrijp hoort dat pas bij Inwijding Twee en verder. Eigenlijk wordt het pas dán interessant, toch?

Ergens snap ik je leraren en medestudenten daarom wel, dat ze sneller door de Eerste Inwijding heen bewogen dan jij verstandig vond.

Ik hoor wat je zegt. Laat ik vooropstellen dat het echt wel sneller kan, het doorlopen van het proces van bewustzijnsontwikkeling dat de Eerste Inwijding heet. Als iemand zich committeert aan de training, denk ik dat een jaar of zeven tot veertien kan volstaan.

Vergeet niet dat ik een heleboel puzzelstukjes nog zelf heb moeten vinden en leggen en dat ik zelf de nodige fouten heb moeten maken. Een leerling van Taotraining hoeft al dat leergeld niet te betalen, die krijgt het spoor panklaar aangereikt.

Maar nog veel belangrijker: 'een impact maken', dat kan elke gek. Koop een machinegeweer, loop als het pauze is een middelbare school binnen, schiet je patronen leeg in de aula en voilà, het is gelukt. Wat ik echter nastreef, is een grote en *constructieve* impact – en geloof me, dat is veel minder vanzelfsprekend. Zoals ik hiervoor al zei: daartoe moet je jezelf eerst 'veilig' trainen.

Last but not least: de Eerste Inwijding is niet saai. Als er één ding is wat ik telkens weer bevestigd krijg, zowel door mijn eigen training als door wat ik zie gebeuren bij mijn cursisten, dan is het wel dat dit materiaal echt goud is voor iederéén. Elke leerling, niemand uitgezonderd, knapt ervan op: mensen worden gezonder, vitaler, minder gestrest, meer weldenkend, emotioneel evenwichtiger en ga zo maar door. Geloof me: dat is leuk om te merken, het is een proces dat voldoening geeft.

Is de training dan alleen maar rozengeur en maneschijn?

Goed dat je het vraagt, want nee, die indruk wil ik niet wekken. Er is geen woord gelogen aan wat ik zojuist zei, maar er zit ook een andere kant aan de medaille. Bewustzijnsontwikkeling gaat

niet alleen over liefde en licht, maar ook over schaduwwerk, detraumatiseren en het leren omgaan met schade, schuld en pijn.

Een vitaler, wijzer en wakkerder mens worden is een bitterzoet proces. Enerzijds is het schitterend om steeds gezonder, bewuster en helderder in het leven te staan. Anderzijds ontcom je niet aan een groeiend inzicht in en contact met je ziekten, trauma's, patronen, maskers, gaten en falen – en niet te vergeten die van de mensen en de wereld om je heen.

Hoewel dit inzicht een onderdeel van de weg naar transformatie is, kan het ook best pijnlijk zijn. Met deze pijn leren omgaan is een belangrijk onderdeel van een veilig proces van bewustzijnsontwikkeling. Inclusief de uitnodiging om aan al dat zelfinzicht ook weer niet té zwaar te tillen: je bent namelijk waardevol, maar niet belangrijk.

Wat bedoel je met dat laatste?

Dat je je niet te veel moet identificeren met 'wie' je lijkt te zijn – en dat je meer moet handelen naar 'wat' je bent.

Dat mag je nader toelichten...

Dat wat we doorgaans beschouwen als het 'wie' is je identiteit, je persoonlijkheid. Maar dat is niet wat je bent! Het is er slechts een klein deel van, en bovendien niet-authentiek, in de zin van dat het een creatie is, een masker, een strategie, die toen je klein was een functie had maar die je, nu je volwassen bent, mag loslaten. Dat is onder andere waar de Eerste Inwijding over gaat: hoe je je persoonlijkheid kunt laten 'verdampen'. Je gaat 'jezelf' dan als vanzelf minder belangrijk vinden en je minder identificeren met zowel je 'goede' als je 'slechte' kanten.

Als ik niet mijn persoonlijkheid ben, wat ben ik dan wel?

Je hebt geen idee! Een weergaloos wonder! Met geen pen te beschrijven! Veel mensen in onze cultuur zien 'zichzelf' nog altijd als een fysiek lichaam – punt. Maar je bent zo veel meer dan dat. Belangrijk onderdeel van de training is inzicht krijgen in wat dat 'meer' dan inhoudt.

Het taoïstische mensbeeld is wat dat betreft veel weidser dan dat van de moderne westerse wetenschap. 'Jij' bent geen gematerialiseerde machine, maar een wonderbaarlijk samenspel van verschillende energieën die op ogenschijnlijk magische wijze samenwerken en interacteren met je fysieke lichaam.

Hoe beter je dat gaat snappen en hoe meer je dat gaat ervaren, hoe groter je verlangen zal worden om zorgvuldig om te gaan met het wonder dat 'jij' bent en om de werking van dat wonder te optimaliseren. Dát is in essentie waar Interne Alchemie over gaat.